Στὴν Εὐρώπη ἀνεργία μαστίζει τοὺς νέους

Σκουπιδιάριδες... ἀπόφοιτοι Νομικῆς!

ΛΟΝΔΙΝΟ. Στὸ Παρίσι μιὰ νεαρὴ κοπέλλα παραιτήθηκε μετὰ ἀπὸ πολύμηνη ἀναζήτηση ἐργασίας ἀπὸ τὴν ἰδέα ὅτι τὸ πανεπιστημιακό της πτυχίο θὰ τὴ βοηθοῦσε νὰ ξεκινήσει μιὰ καριέρα. Ετσι, δανείστηκε χρήματα καὶ σπούδασε αἰσοητικός, πιστεύοντας ὅτι τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ τῆς πρόσφερε μεγαλύτερες ἐγγυήσεις γιὰ νὰ δουλέψει. Ἀποτέλεσμα: Ἀκόμα ψάχνει γιὰ δουλειά....

Στὴ Μεσσήνη τῆς Σικελίας, τὸ δημοτικὸ συμβούλιο τῆς πόλης προσέλαβε σάν... σκουπιδιάρηδες, δυὸ ἀποφοίτους τῆς Νομικῆς Σχολῆς! Καὶ στὴ Ρώμη, ἕνας πτυχιοῦχος τῆς κοινωνιολογίας, παίρνει κάθε πρωὶ τὸ λεωφορεῖο, ὄχι ὅμως γιὰ νὰ πάει στὴ δουλειά του, ὅπως οἱ περισσότεροι συνεπιβάτες του ἀλλὰ γιὰ νὰ ἔχει τὴν ψευδαίσθηση ὅτι καὶ αὐτὸς ἐργάζεται. «Εἶμαι ἄνεργος, ἐξηγεῖ, ἀλλὰ νοιώθω καλύτερα μὲ τὸ νὰ προσποιοῦμαι ὅτι πάω στὴ δουλειά μου».

ΤΡΑΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Τὴν ἴδια τραγικὴ κατάσταση ἀντιμετωπίζουν πολλοὶ νέοι σ' ὅλες τὶς χῶρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

Τὸ μικρόβιο τῆς ἀνεργίας τῶν νέων, ποὺ προσέβαλε τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες στὰ πρῶτα χρόνια τῆς δεκαετίας τοῦ 1960, ἔφτασε καὶ στὴ γηραιὰ ἤπειρο. Πάνω ἀπὸ δυὸ ἑκατομμύρια νέοι κάτω τῶν 25 χρεκῶν βρίσκονται χωρὶς δουλειά, στὶς ἐννέα χῶρες τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Στὴν οἰκονομικὴ διάσκεψη κορυφῆς, ποὺ ἔγινε αὐτὸ τὸ μῆνα στὸ Λονδίνο, τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας τῶν νέων ἀντιμετωπίστηκε ἀπ' ὅλους τοὺς ἡγέτες σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ σύντομα θέματα ποὺ βασανίζουν τὴ Δύση. Οἱ Δυτικοευρωπαῖοι ἡγέτες δέβαια, ἐνδιαφέρονται περισσότερο γιὰ τὶς πολιτικὲς ἐπιπτώσεις ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχει ἡ ἀνεργία τῶν νέων. Φοβοῦνται μήπως, αὐτὴ ἡ ἀποκαρδιωμένη καὶ ἀπογοητευμένη νεολαία, στραφεῖ μαζικὰ πρὸς τὰ ἀριστερά, μὲ τὴ ἐλπίδα ὅτι ἡ κοινωνικὴ ἀλλαγὴ θὰ μπορέσει νὰ λύσει τὸ σοβαρὸ αὐτὸ πρόβλημά της.

«Δὲν μποροῦμε νὰ ἀφήσουμε ὅλους αὐτοὺς τοὺς νέους νὰ παραιφέρονται στοὺς δρόμους, στὸ ἔλεος τῶν δημοκόπων μὲ τὰ ριζοσπαστικὰ συνθήματα, δήλωσε ὁ κογκελλάριος τῆς Δυτικῆς Γερμανίας κ. Χέλμουτ Σμίτ.

Στὴν οἰκονομικὴ διάσκεψη κορυφῆς, οἱ ἡγέτες τῶν ἑπτὰ μεγαλυτέρων βιομηχανικῶν χωρῶν, ὑποσχέθηκαν στὸ κοινὸ ἀνακοινωθὲν ποὺ ἐξέδωσαν «νὰ προωθήσουν τὴν ἐκπαίδευση τῶν νέων γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς εἰδικευμένης καὶ ἱκανῆς ἐργατικῆς δυνάμεως, ὥστε νὰ εἶναι ἕτοιμη νὰ ἐπωφεληθεῖ ἀπὸ τὰ πλεονεκτήματα τῆς οἰκονομικῆς ἀνόδου ποὺ θὰ σημειωθῆ στὸ μέλλον».

Τὰ μεταπολεμικὰ παιδιά, ποὺ εἰσβάλλουν στὴ δυτικοευρωπαϊκὴ ἀγορὰ ἐργασίας, μὲ πτυχία ἀνωτάτων σχολῶν, εἶναι τόσο πολλά, ὥστε εἶναι ἀδύνατο νὰ ἀπορροφηθοῦν ὅλα.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, τῆς ΕΟΚ ἐκτιμοῦν πὼς πρέπει ἐπὶ τρία χρόνια νὰ δημιουργήσουν νέες ἐργασίες, σὲ ἀναλογία 7—8% τὸ χρόνο, ὥστε νὰ ἀπορροφηθοῦν οἱ νέοι ἐργαζόμενοι ποὺ θὰ προκύψουν στὴ διάρκεια αὐτῆς τῆς χρονικῆς περιόδου — πρᾶγμα ἀπίθανο, ἂν λογαριάσει κανεὶς τὰ χαμηλὰ ποσοστὰ ἀναπτύξεως, ποὺ προβλέπονται σ' αὐτὲς τὶς χῶρες.

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνεργοὺς νέους, δὲν μποροῦν νὰ βροῦν δουλειά, γιατὶ τοὺς λείπει ἡ εἰδίκευση. Οἱ περισσότεροι, ὅμως, δὲν θεωροῦν τὶς δουλειές ποὺ ὑπάρχουν κατάλληλες μὲ τὰ προσόντα καὶ τὶς γνώσεις ποὺ διαθέτουν. Στὴν Ἰταλία καὶ τὴν Ἀγγλία ἰδιαίτερα οἱ νέοι ἀκολουθοῦν μιὰ πανεπιστημιακὴ σχολή, ποὺ θὰ τοὺς ὁδηγήσει σ' ἕναν ἐπαγγελματικὸ κλάδο, ἤδη κορεσμένο ἀπὸ χιλιάδες αἰτήσεις γιὰ δουλειά.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πτυχιούχους ἀναγκάζονται γιὰ νὰ ἐπιβιώσουν νὰ ἐργαστοῦν σὰν ὑπάλληλοι ἐμπορικῶν καταστημάτων καὶ σὰν σερβιτόροι.

Ἄλλοι, ὅμως, ἀρνοῦνται νὰ δεχτοῦν μιὰ δουλειά, κατώτερη τῶν προσόντων τῶν γνώσεων καὶ τῶν ἱκανοτήτων τους.

ΕΝΑ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ

Οἱ νέοι τῆς Εὐρώπης, δὲν μποροῦν νὰ βροῦν ἐργασία, μετὰ τὴν ἀποφοίτησή τους, ἀπὸ τὰ σχολεῖα καὶ τὰ πανεπιστήμια, ἀρκετὰ συχνὰ κρύβουν τὴν ἀπογοήτευσή τους πίσω ἀπὸ μιὰ ἀντικοινωνικὴ στάση καὶ ἕνα τρόπο ζωῆς, ποὺ προκαλεῖ τὴν κατακραυγή. Καὶ τὸ χειρότερο εἶναι ὅτι οἱ νέοι ἐκεῖνοι ποὺ παραμένουν ἄνεργοι γιὰ μερικὰ χρόνια, διατρέχουν τὸν κίνδυνο νὰ μὴ βροῦν ποτὲ δουλειά. Γιατί, τόσο στὴν Εὐρώπη ὅσο καὶ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, οἱ ἐργοδότες προτιμοῦν νὰ προσλαμβάνουν ἐκείνους ποὺ μόλις ἀποφοίτησαν καὶ ὄχι ἐκείνους ποὺ ἔχουν ζήσει μερικὰ χρόνια στὴν ἀνεργία.

Ἔτσι, τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας τῶν νέων παραμένει ἄλυτο καὶ ὅλοι ἀναρωτιοῦνται ποῦ θὰ ὁδηγήσει αὐτὴ ἡ κατάσταση, ποὺ ὅπως δήλωσε ἕνας ἄνεργος νεαρός, μοιάζει μ' ἕνα ἡφαίστειο, ἕτοιμο νὰ ἐκραγεῖ ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμή.

Ἀναβίωση ἀναρχισμοῦ στὴ Δυτικὴ Εὐρώπη

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ

ΡΩΜΗ. ('Ιδ. Ὑπηρ.). Ἡ ἰταλικὴ δημοκρατία κλονίζεται ἀπὸ τὰ θεμέλιά της. Ἡ ἰταλικὴ κοινωνία σπαράσσεται. Δράστες τῆς ἀγρίας ἀναταραχῆς οἱ νεοφασίστες καὶ οἱ ἀναρχικοί. Πάνω ἀπὸ αὐτὴ τὴν «συμμαχία τῶν παραλλήλων» γράφονται τόσα πολλὰ στὴν Ἰταλία καὶ σὲ ἄλλες χῶρες τῆς Εὐρώπης, ὅσα δὲν γράφονταν ποτέ. Κι' αὐτὸ γιατὶ ὁ κίνδυνος εἶναι πράγματι μεγάλος.

Ἐκεῖνο ποὺ ἰδιαίτερα ἐξετάζεται ἀπὸ τοὺς εἰδικούς, ἀπὸ κάθε πλευρά, εἶναι τὸ φαινόμενο τῆς ἐκ νέου ἀνθήσεως τοῦ ἀναρχισμοῦ κυρίως. Καὶ αὐτὸ γιατὶ ὁ νεοφασισμὸς δὲν παρουσιάζει τίποτα τὸ ἀνεξήγητο. Εἶναι ἕνα πολιτικὸ κίνημα ποὺ ἀποβλέπει, μὲ τὴν λογική του καὶ τὴ δυναμική του, στὴν κατεύθυνση τῆς δημοκρατίας καὶ στὴν ἐπαναφορὰ τοῦ μουσολινικοῦ φασισμοῦ. Δὲν ὑπάρχει τίποτα τὸ μυστηριῶδες σ' αὐτὸ τὸ κίνημα, ἔξω ἴσως ἀπὸ τοὺς ἀκριβεῖς πόρους χρηματοδοτήσεώς του, ποὺ ὁπωσδήποτε ἀνήκουν στὴν Ἰταλικὴ δεξιὰ καὶ κυρίως τὴν ἄκρα δεξιὰ καὶ φυσικὰ σὲ ξένους παράγοντες, σὲ ξένες χῶρες.

Ὁ ἀναρχισμός, ἐν τούτοις, δὲν εἶναι ἕνα φαινόμενο ποὺ ἔχει πλήρως διερευνηθῆ. Εἶναι καὶ ὁρατὸς καὶ ἀόρατος. Ἡ δράσεις τῆς δημιουργίας ἑνὸς ἀναρχικοῦ εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ περιπλοκες. Τὸ πῶς δημιουργεῖται ἕνας φασίστας εἶναι εὔκολο νὰ τὸ περιγράψη κανεὶς εἶναι γνωστό. Τὸ πῶς δημιουργεῖται ἕνας ἀναρχικὸς εἶναι κάτι ἄλλο. Κάτι τὸ ἐντελῶς διαφορετικό.

«Ἀποτελεῖ ἐξήγηση ἁπλοϊκὴ ἡ διατυπουμένη ἄποψη ὅτι ὁ ἀναρχικὸς ἀποφοιτᾶ ἀπὸ μιὰ σχολὴ φιλοσοφικῆς σκέψης. γράφει ὁ Ἰταλὸς πολιτικὸς σχολιαστὴς Κάρλο Βιντάλι. Μπορεῖ νὰ φοιτήση σὲ μιὰ τέτοια σχολή, ποὺ κατὰ κανόνα εἶναι μιὰ ὀργάνωση μιᾶς ὁμάδα, μὲ τὴν σχετικὴ ἔντυπη φιλοσοφία της. Ὁ ἀληθινὸς ἀναρχικὸς ἐκπαιδεύεται μέσα στὴν ψυχολογικὴ ἀτμόσφαιρα ποὺ δημιουργοῦν τὰ δισταυροούμενα πάθη. Εἶναι τέκνο τοῦ μίσους καὶ στρέφει τὸ μῖσος του ἐναντίον ὁλόκληρων, δίχως νὰ κάνη κανεμιὰ ἐξαίρεση. Φτάνει στὸν μηδενισμὸ ὄχι διδασκόμενος τὸ ἄλφα ἢ τὸ θῆτα σύστημα, γιατὶ ὁ ἀναρχισμὸς δὲν ἔχει νὰ προτείνη ἕνα συγκεκριμένο σύστημα, κυβερνητικὸ καὶ κοινωνικό, πέρα ἀπὸ ὡρισμένα νεφελώματα περὶ λαϊκῆς ἐξουσίας. Φτάνει στὸν μηδενισμό, καθὼς βρίσκεται, ἀπὸ παιδί, μέσα στὸν βομβαρδισμὸ τοῦ μίσους. Ἀναπνέει μῖσος καὶ πάθος.

»Ἡ ἀριστερὰ ἀνάβει τὸ μῖσος κατὰ τῆς δεξιᾶς, ἡ δεξιὰ κατὰ τῆς ἀριστερᾶς, κάθε κόμμα βάλλει καὶ βάλλεται. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀτμόσφαιρα, ποὺ τὴν χαρακτηρίζει πλήρης ἔλλειψη ἑνότητος καὶ πόλεμος μίσους ἀμοιβαῖος εἶναι φυσικὸ νὰ ὑφίστανται πλύση ἐγκεφάλου πολλὰ ἀδύνατα νεαρὰ πλάσματα ποὺ ἔρχονται φτάνουν στὰ δίχτυα τῶν δημιουργημένων ἀναρχικῶν».

Ὁ Ἰταλὸς σχολιαστὴς, ἐξετάζοντας τὸν ἀναρχισμὸ ἀπὸ πολιτικὴ ἄποψη, βρίσκει ὅτι ὁ σημερινὸς ἀναρχισμὸς εἶναι, σὰν φαινόμενο κοινωνικὸ «πολὺ πιὸ εὐεξήγητος» ἀπὸ τὸν ἀναρχικὸ π.χ. τῆς τσαρικῆς Ρωσίας.

Οἱ ἀναρχικοὶ τῆς προεπαναστατικῆς, ἐπαναστατικῆς καὶ μετεπαναστατικῆς περιόδου στὴ Ρωσία δὲν μποροῦσαν νὰ ξέρουν τί θὰ ἀπέδιδε ὁ σοσιαλισμὸς ὥστε νὰ τὸν ἀντιμάχωνται, νὰ τὸν ἀποκρούουν σὰν «ἀνεπαρκὲς σύστημα» γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν λαϊκῶν ἀναγκῶν. Δέν μποροῦσαν σὲ καμμιὰ περίπτωση νὰ προφητεύουν ὅτι τὸ σύστημα, ἔτσι καθὼς τὸ σχεδίαζε ὁ Λένιν μὲ βάση τὰ μαρξιστικὰ δεδομένα, δὲν θὰ λειτουργοῦσε καθὼς τὸ ἐλπίζαν οἱ ἐμπνευστές του. Κι' ὅμως, ἀκολουθοῦσαν τὴ δική τους πολιτική φιλοσοφία τῆς τυφλῆς καταστροφῆς, τῆς δημιουργίας καθολικῶν ἐρειπίων δίχως νὰ προσχεδιάζεται τὸ οἰκοδόμημα ποὺ θὰ στηνόταν στὴ θέση τοῦ κατεδαφιζομένου. Γι' αὐτὸ καὶ κανεὶς στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση δὲν τοὺς ἀναγνώρισε σὰν προφῆτες. Ἀντίθετα τοὺς καταδίωξαν σὰν «προβοκάτορες» καὶ σπιμπότερ στὴ σοσιαλιστικὴ πορεία.

«Σήμερα, ἡ κατάσταση εἶναι ἄλλη. Ἀκόμα καὶ στὸν πιὸ καθυστερημένη χώρα ἔχει σημειωθῆ τεράστια πρόοδος σὲ σύγκρισι μὲ τὶς κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς συνθῆκες ποὺ ἐπικρατοῦσαν στὴν τσαρικὴ Ρωσία καὶ στὰ πρῶτα στάδια τοῦ σοβιετικοῦ πειράματος. Τότε εἶχε κάποιο νόημα ὁ μηδενισμὸς ποὺ ἐξηπλοῦτο ἀπὸ τὴν ἀόνησι κάθε συνθήματος, κάθε ὑποταγῆς. Γιατὶ ἐκεῖνοι ποὺ κατάφευναν σ' αὐτὴ τὴ θέσι πίστευαν στ' ἀλήθεια ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνη πλήρης ἐκκαθάρισι τοῦ πεδίου γιὰ νὰ σχεδιασθῆ ὕστερα τὸ «κάτι ἄλλο», ἀνάλογα μὲ τὶς συνθῆκες ποὺ θὰ προέκυπταν ὕστερα ἀπὸ τὴ γενικὴ κατεδάφισι. Σήμερα καὶ οἱ δυτικὲς καὶ οἱ ἀνατολικὲς κοινωνίες ἔχουν βέβαια τρωτά, ἀλλὰ εἶναι ἰδεώδεις σὲ σύγκρισι μὲ τὴν τσαρική. Πῶς λοιπὸν συμβαίνει νὰ ἀνθῆ καὶ πάλι ὁ ἀναρχισμὸς καὶ στὶς δυὸ πλευρὲς ἀφοῦ στὸν σοβιετικὸ τύπο τόσος γίνεται λόγος γιὰ ἀναρχικὰ στοιχεῖα ἀκόμα καὶ στὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες; Ἐδῶ ἀκριβῶς βρίσκεται τὸ μυστήριο, ποὺ πρέπει νὰ ἐξετασθῆ ψυχολογικὰ πλέον».

»Τὸ μυστήριο βρίσκεται ἀκριβῶς στὴ διεργασία ποὺ γίνεται πάνω σὲ πολιτικῶς εὐάλωτα πλάσματα κάτω ἀπὸ τὰ διασταυρούμενα πάθη, συνεχίζει ὁ Ἰταλὸς σχολιαστής. Μέσα σ' αὐτὸν τὸν κυκεώνα τῶν κηρυγμάτων μίσους δὲν καλλιεργοῦνται μόνο μονομερεῖς φανατισμοί, ὅπως εἶναι ὁ συγκεκριμένος φανατισμὸς τοῦ κομμουνιστοῦ ἢ τοῦ ἀντικομμουνιστοῦ. Καλλιεργεῖται ἐπίσης ὁ φανατισμὸς ἐναντίον κάθε κόμματος, κάθε καθεστῶτος, κάθε ὑπαρχούσης τάξεως καὶ ἰδέας, διηλαδὴ μιὰ μηδενιστικὴ μανία, ποὺ δὲν ὁδηγεῖ παρὰ μόνο στὴν καταστροφή. Αὐτὸς εἶναι σήμερα ὁ ἀναρχικὸς σὲ σύγκρισι μὲ τοὺς προγόνους του. Διαφέρει λοιπὸν ἀπὸ πολλὲς ἀπόψεις».

Μιὰ ἀναδρομὴ στὴν ἱστορία τοῦ ἀναρχισμοῦ θὰ βοηθήση ἀποτελεσματικὰ στὴν πληρέστερη κατανόηση τοῦ σημερινοῦ φαινομένου ποὺ ἁπλώνεται ἀπειλητικὰ σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη, περιλαμβανομένης καὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅπου σημειώνονται οἱ πρῶτες μαχητικὲς ἐμφανίσεις.

Ὁ ἀναρχισμὸς ἦταν γνωστὸς στὴν ἀρχαιότητα, ἰδιαίτερα τὴν ἑλληνική, σὰν κίνημα ἀρκετὰ σημαντικό. Πρόδρομος του θεωρεῖται ὁ Ζήνων καὶ ἀρκετὰ χαρακτηριστικοὶ ἐκπρόσωποί του οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι, ποὺ κήρυτταν τὴν συστηματικὴ ἄρνησι.

Ξαναβρίσκομε τὸν ἀναρχισμὸ στὴν χριστιανικὴ ἐποχή, σὰν ἀκραία ἐξέγερση καὶ στὴν χριστιανικὴ τάξη καὶ τὴν χριστιανικὴ μεταφυσική. Οἱ ἀναρχικοὶ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς καταδιώχθηκαν ἄγρια σὰν αἱρετικοί. Πολλοὶ μαρτύρησαν.

Τὸν 19ο αἰώνα κάλυψε τὴν Εὐρώπη σὰν πνευματικὸ κύριο κίνημα. Ἡ φιλοσοφία τῶν ἀρχαίων ἀναρχικῶν ἀνακαινίσθηκε στὰ ἔργα τοῦ Βρεταννοῦ Οὐίλλιαμ Γκουντγουίν, τοῦ Γάλλου Πιέρρου Ἰωσήφ Προυντοῦ, κυρίως καὶ τοῦ Νίτσε.

Στὴ γαλλικὴ ἐπανάσταση ἐπαίξε σοβαρώτατο ρόλο καὶ πρὸ ἑνὸς τεράστιο κακό, ὅπως λίγο πρὶν ἀπὸ τὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο στὸν ἐμφύλιο τῆς Ἱσπανίας σὰν οὐσιαστικὸς δυσφημιστὴς τοῦ ἀγῶνα τῶν δημοκρατικῶν κατὰ τοῦ Φράνκο.

Στὴ Ρωσία ἀνέπτυξε ἐκτεταμένη δράσι, μὲ κύριους θεωρητικοὺς καὶ ἡγέτες τὸν Μιχαὴλ Μπακούνιν καὶ τὸν Πέτρο Κροπότκιν. Αὐτοὶ οἱ δύο ἀναρχικοὶ ἐμειναν στὴν ἱστορία σὰν οἱ ἱδρυτὲς τοῦ κομμουνιστικοῦ ἀναρχισμοῦ. Μὲ τὶς μαῦρες σημαίες τους ἔδρασαν οἱ ἀναρχικοὶ τὸν Μάϊο τοῦ 1968 στὸ Παρίσι καὶ ἔδωσαν τὴν συντριπτικὴ ἐκλογικὴ νίκη στὸν στρατηγὸ Ντὲ Γκώλ.

Στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωσι, τὸ ἐπίσημο κράτος τοὺς κατεδίκασε σὰν μηδενιστάς, ποὺ ἐπιδιώκουν μὲ τὴν δολοφονία καὶ τὴν ἀνατίναξι νὰ προκαλέσουν ἕνα ἀπρόσωπο χάος τρόμου, ὀλέθρου καὶ ἀπογνώσεως.

Ἡ ὁμάδα Μπακούνιν ἦταν ἐκείνη ποὺ ἔσπειρε τὸν ἀναρχισμὸ στὴ Γαλλία, Ἰταλία, Γερμανία, Ἀγγλία, Ἐλβετία. Αὐτὴ καλλιέργησε καὶ ὠργάνωσε τὴ ρῆξι μὲ τὸν σοσιαλισμὸ «σὰν σύστημα ποὺ ὁδηγεῖ σὲ μιὰ γραφειοκρατία κατατυράννησης τοῦ ἀτόμου». Πολυαριθμοι διανοούμενοι, παρασυρμένοι ἀπὸ τὴν ἀπογοητευση ἢ τὴν ἀνησυχία τους, ἀκολούθησαν τὸν ἀναρχισμὸ εἴτε σὰν καθοδηγητὲς, εἴτε καὶ σὰν τρομοκράτες. Οἱ ἀναρχικοὶ τῆς σημερινῆς Γερμανίας εἶναι κυρίως διανοούμενοι ἢ τέκνα διανοουμένων.

Ὁ ἀναρχισμὸς ἔχει μέσα του τὸ σπέρμα ποὺ ὁδηγεῖ στὸν θάνατο, γράφει ἕνας Ἰταλὸς εἰδικός, ὁ Ἀλμπέρτο Μοντέριο. Στηρίζεται σὲ μιὰ θεμελιακὴ ἀντίφαση. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν μπόρεσε νὰ συοσωματωθῆ σὲ μιὰ ἀναρχικὴ διεθνῆ. Ὅλες οἱ διεθνεῖς διασκέψεις ποὺ ἐπεχείρησε ὁδηγήθηκαν στὴ διάλυση. Ἡ διάσκεψη τοῦ Ἀμστερνταμ τὸ 1907, δὲν μπόρεσε κἀν νὰ ἐκδώση ἕνα μανιφέστο, γιατὶ ἡ μειοψηφία ἀρνήθηκε νὰ ὑποταχθῆ στὴ πλειοψηφία μετὰ τὴν ψηφοφορία ἐνάμισι τῆς βασικῆς ἀρχῆς τῆς ἀρνήσεως κάθε ὑποταγῆς καὶ κάθε ἐξάρτησης.

Σήμερα, ὁ ἀναρχισμὸς δρᾶ σ' ὅλο τὸν κόσμο. Διασυνδέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων ὀργανώσεων ὑπάρχουν, ἀλλὰ τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ εἶναι ὁ ἀναρχικός— ἄτομο, εἶναι τυφλὰ φανατισμένος τύπος ποὺ θάλλει μὲ μανία κατὰ πάντων μὲ τὴν τραγικὴ ἐλπίδα ν' ἀπελευθερωθῆ, ἕνας ἄνθρωπος χωρὶς ὅραμα γιατὶ τὸ ὅραμα σημαίνει ἐξάρτηση καὶ ὑποταγή, ἀφοῦ θ' ἀποκτοῦσε κάποιον συγκεκριμένο φορέα. Τὰ μέσα μαζικῆς ἐκμετάλλευσης καὶ προβολῆς τὸν ἠρωποιοῦ καὶ τοῦ ἐξασφαλίζουν δυστυχῶς μιμητές».

Ὑπάρχουν διεθνεῖς συνδιάσκεψεις γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς τρομοκρατικῆς δραστηριότητος τοῦ ἀναρχισμοῦ, ἀλλὰ σπάνια ἐφαρμόζονται, γιατὶ συχνὰ οἱ πράξεις τους χαρακτηρίζονται σὰν πολιτικὰ ἐγκλήματα καὶ ἀτονοῦν οἱ διαδικασίες ἐκδόσεως, ὅταν αὐτοὶ δροῦν μακριὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα τους.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στὸν παλαιὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἀνδρέου Πατρῶν αὔριο Κυριακὴ στὶς 9.30 ὥρα θὰ συγκεντρωθοῦμε γιὰ νὰ μνημονεύσουμε τὴν ἀγαπημένη μας

ΜΑΡΙΑ ΕΥΣΤ. ΜΠΑΡΤΖΑΚΛΗ

Θάναι γιὰ μᾶς ἰδιαίτερη τιμὴ καὶ συγκίνηση νὰ παρευρεθῆτε καὶ νὰ προσευχηθῆτε μαζί μας γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς της.

Ὁ σύζυγος: Εὐστάθιος Μπαρτζάκλης. Τὰ τέκνα: Σταυρούλα, Νίκη. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Θὰ δεχθοῦμε τὰ συλλυπητήριά σας στὴν ἐκκλησία.

Γραφεῖον Ἱερῶν Τελετῶν ΚΩΣΤΑ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ, Πατρέως 84 (Ἐναντι Νομαρχίας), τηλ: 277 - 006, 275 - 858

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Παναγίας Ἀλεξιωτίσσης (Β' Νεκροταφεῖον) Πατρῶν, 40ὁήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ λατρευτοῦ μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΓΕΩΡΓ. ΤΑΛΑΜΑΓΚΑ

(ΕΤΩΝ 73)

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Βασιλική. Τὰ τέκνα: Ἀγλαΐα καὶ Ἀλέκος Χριστοδούλου. Οἱ ἀδελφοί: Ἀθανάσιος καὶ Εἰρήνη Ταλαμάγκα, Ἑλένη (χήρα) Βασ. Ταλαμάγκα, Βασίλειος Παπανικολάου, Χρῆστος καὶ Θεοδοσία Ἀηδονίδη, Σταῦρος καὶ Εὐθυμία Φλωροπούλου, Σπῦρος καὶ Βηθλεέμ Φλωροπούλου, Ἀλέξιος καὶ Ἀσπασία Ἀλεξίου. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Νέον γραφεῖον τελετῶν ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΝΤΑΡΛΙΩΤΗ Καλαβρύτων 76 ("Εναντι ἐργατικῶν κατοικιῶν Ψαροφαΐου) Τηλ. 326-842, 326-205

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π.μ. εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Σοφίας Πατρῶν, 40ὁήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ λατρευτοῦ μας συζύγου, νου νού, ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΑΝ. ΚΑΛΑΠΑΝΟΥ

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ Ο.Τ.Ε. (ΕΤΩΝ 77)

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Ἑλένη. Ἡ βαφτιστήρα του: Γεωργία Λάτα. Οἱ ἀδελφοί: Ἰωάννα (χήρα) Ἐπαμεινώνδα Καλαπάνου, Γεώργιος καὶ Μαρία, Ἰωάννης καὶ Δήμητρα Ρηγοπούλου, Μαρία (χήρα) Ἀθαν. Ρηγοπούλου, Ἀλεξάνδρα καὶ Εὐάγγελος Γκούβας. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Νέον Γραφεῖον Τελετῶν ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΝΤΑΡΛΙΩΤΗ, Καλαβρύτων 76 ("Εναντι Ἐργατικῶν Κατοικιῶν Ψαροφαΐου) τηλ: 326 842, 326-205

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π.μ. στὸν Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου, 40ὁήμερο μνημόσυνο, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ λατρευτοῦ μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ, πάππου καὶ θείου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΥΓ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του, ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Εἰρήνη. Τὰ τέκνα: Ἀθανάσιος καὶ Ἀγγελική Νικολοπούλου, Σοφία Νικολοπούλου, Θεώνη Νικολοπούλου καὶ ὁ μνηστὴρ Χρῆστος Δεβελέγκας. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Ἰωάννου Κ. Ἀλισσοῦ, 40ὁήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυαγαπημένου μας ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΑΛΕΞ. ΚΑΛΑΠΟΔΗ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Οἱ ἀδελφοί: Σπῦρος καὶ Διαμάντω, Βασίλειος καὶ Νίτσα, Γεώργιος καὶ Μάρω Καλαπόδη, Θεώνη καὶ Νικόλαος Παπασταθόπουλος, Κατίνα καὶ Κων)νος Ὀρφανός. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Τελετῶν ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΙΑΦΑ, Γούναρη 173 & Ἁγίου Δημητρίου, τηλ: 275 - 295. Κάτω Ἀχαΐας 22 - 077

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως Θεοτόκου Σαραβαλίου, 40ὁήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ, πάππου καὶ θείου.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ἢ ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Μαρία. Τὰ τέκνα: Παναγιώτης καὶ Λαμπρινὴ Παπαναγιώτου, Ἀγγελικὴ καὶ Κων)νος Μπότσης, Ἰωάννα καὶ Γεώργιος Παπαεριανταφύλλου. Οἱ ἀδελφοί: Κων)νος καὶ Ἀσήμω, Παπαναγιώτου, Ἀντωνία καὶ Λεωνίδας Φράγκου (ἐν Ἀμερικῇ), Ἑλένη (χήρα) Ἀγγελοπούλου, Δημήτριος Δυμπερόπουλος. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Τελετῶν ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΙΑΦΑ, Γούναρη 173 & Ἁγίου Δημητρίου, τηλ: 275 - 295. Κάτω Ἀχαΐας 22 - 077

---

*Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σαραβαλίου, τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυαγαπημένου μας συζύγου, πατρ